

[Boeck-Hansen.]

har naturligvis ogsaa haft Samraad med den højtærede Handelsminister og har tillige haft Lejlighed til at konferere med Fragtnævnets nuværende Formand.

Udvalget er klar over, at Fragtnævnets Opgave er blevet en ganske anden, end den var, da Fragtnævnet i sin Tid blev nedsat. Hovedopgaven var dengang at skaffe tilstrækkelig Tonnage, saaledes at vi kunde faa de bedst mulige og størst mulige Tilførsler til Landet, men siden den 9. April er Opgaven blevet af en noget anden Karakter, idet vi nu herhjemme raader over rigeligt den Tonnagemængde, vi har Brug for til den Østersofart, som i Øjeblikket staa os aaben. Derved er Fragtnævnets Opgave i hvert Fald i nogen Grad blevet af mere beskæftigelsesmæssig Karakter end hidtil, idet den gaar ud paa at fordele den forhaandenværende Tonnage saa godt og saa retfærdigt som vel muligt.

Naar jeg taler om det beskæftigelsesmæssige, vil jeg gerne have Lov til at nævne Skibsmæglerne. Deres Beskæftigelse er det i høj Grad gaaet ud over, dels ved, at Skibsfarten er blevet betydeligt ringere, dels og ikke mindst ved, at Fragtnævnet selv udfører de allerfleste af Befragtningerne, saaledes at Skibsmæglerne ikke har ret meget at gøre. I Tider, hvor det er svært at skaffe Tonnage, er Skibsmæglerne imidlertid fuldkommen uundværlige, og selv om der nu er et Interval, hvor de nogenlunde kan undværes, bør man dog sørge for, at denne Stand ikke lider for meget under de nuværende økonomiske Forhold, saaledes at den er fuldt arbejdsdygtig, naar der paa ny bliver bedre Tider. Der er jo nemlig ingen Tvivl om, at naar Freden engang sluttes, vil der komme til at mangle Tonnage, og saa vil vi i højeste Grad komme til at kalde paa Skibsmæglerne. Derfor henstiller jeg bl. a. til Fragtnævnet at tage dette i Betragtning. Jeg tror, det er kortsynet at glemme denne Stand i Øjeblikket.

Udvalget foreslaar et Par Ændringer i det forelagte Lovforslag. Efter Forslaget var det Mening, at Fragtnævnet skulde medvirke ved Administrationen af Handelsaftaler og Skibsfartsaftaler. Dette har Udvalget i og for sig ogsaa anset for rigtigt i mangfoldige Tilfælde, ganske særlig med Hensyn til Skibsfartsaftaler, men vi har paa den anden Side ment, at det bør være Regeringen, der afgør, om Fragtnævnet skal medvirke eller ikke, og derfor har vi foreslaaet en Tilføjelse, der gaar ud paa dette.

Den anden Ændring tilsigter Oprettelse

af et Ankenævn, for hvilket Fragtnævnets Afgørelser kan føres frem. Denne Ændring er bl. a. foreslaaet for at føre denne Lov paa Linie med andre lignende Love, hvorefter vedkommende Nævns Afgørelser kan føres frem for en Overinstans. Nu kan der maaske her ikke blive Tale om ret mange Klager, idet man jo maa erkende, at Fragtnævnet er sammensat af meget sagkyndige Folk, men derfor kan det jo godt hænde, at en Part kan føle sig forurettet, hvorfor der er Grund til at have et saadant Ankenævn. Det er jo ogsaa saaledes, at Fragtnævnet faar en anden Beføjelse, end det hidtil har haft, og at det faar Karakter af at være en offentlig Myndighed, som kan kræve Svar paa Spørgsmaal, der angaar de Sager, det behandler, Svar, der skal indløbe senest 8 Dage efter Spørgsmaalenes Fremsættelse, og Svar, der skal være rigtige, idet det kan være meget skæbnesvangert eller højt ubehageligt at svare urigtigt paa Spørgsmaalene. Men saadanne offentlige Myndigheders Afgørelser burde i al Almindelighed ikke være uomstødelige, hvis en af Parterne føler sig forurettet. Selv de Afgørelser, en saa sagkyndig Domstol som Sø- og Handelsretten, hvis Dygtighed ingen Mennesker tvivler om, træffer, kan føres frem til Højesteret, og derfor kunde det ogsaa være nogen Anledning til, at de Afgørelser, som Fragtnævnet, selv om det utvivlsomt er et saa sagkyndigt sammensat Nævn, træffer, kan føres frem for et Ankenævn.

Dette Ankenævn skal bestaa af tre Medlemmer, men det fremgaar ikke, hvordan disse Medlemmer skal udnævnes, og da det jo derfor utvivlsomt er den højtærede Handelsminister, der vil paatage sig denne Opgave, kunde det maaske have en vis Interesse at vide, ud fra hvilke Linier den højtærede Minister havde tænkt sig at udnævne dette Ankenævn. Det er ogsaa Meningen, at Ministeren til syvende og sidst har den endelige Afgørelse af de Sager, der føres frem for dette Ankenævn.

Der er imidlertid en Opgave, som Fragtnævnet stadig har, og som er en meget vigtig Opgave, idet denne Lov jo ikke er skrevet af Hensyn til Skibsfarten eller til Importørerne, men først og fremmest af Hensyn til Samfundet. Man vil søge at hjælpe Samfundet til at faa de fleste mulige Varer, og det er da en Samfundsopgave at faa disse nødvendige Varer tilført saa hurtigt, billigt og hensigtsmæssigt som muligt, og over for dette Hensyn maa da alle andre Hensyn vige. Skulde der opstaa Vanskeligheder af administrativ Karakter, saa maa